

[Niels Helveg Petersen]

takt de forskellige banelinjer inddrages. Jeg går ud fra, at udvalget vil beskæftige sig intenst med dette, og at løsningen til syvende og sidst må blive den, at folketinget på de årlige finanslove må tage stilling til omfanget af og hastigheden ved elektrificeringens gennemførelse.

Arne Bjerregaard (KrF):

At den vestjyske længdebane ikke skal have eltog, kunne vi sådan set have forudset, før vi så dette forslag, og jeg tror også, at jeg tør forudsige, at Ålborg-Frederikshavn givet bliver det sidste stykke, som bliver elektrificeret med denne bemyndigelseslov. Altså engang i 1990'erne kan vi muligvis se frem til et eltog derop, hvis bemyndigelserne tages alvorligt. Jeg må tilføje, at vi deroppe ikke tager det så højtideligt. Vi er vant til at få det aflagte materiel fra den øvrige del af Danmark. Vi er også vant til, at selve skinneløbet er i så dårlig stand, at man aldrig ved, hvornår toget løber af sporet. I al fald er der en betydelig forskel på den fornemmelse, man har, når man sidder i et tog over Sjælland, og den fornemmelse, man har, når man kører på den vestjyske længdebane eller på den nordjyske bane.

Når jeg er fremkommet med disse hjertesuk over den dårlige standard i det nordjyske – det er jo det, vi må betale for at bo i behagelige omgivelser ellers, og det gør vi gerne, hvis vi får lov til at have den ro, som vi foreløbig har haft deroppe – så må vi sige fra kristeligt folkepartis side, at vi tror, overgangen til eldrevne tog er rigtig, og vi er af den opfattelse, at de forholdsvis store investeringer, det kræver over en årrække, er fornuftige investeringer, ikke bare ud fra et driftsmæssigt synspunkt, men også ud fra et miljømæssigt synspunkt, og derfor skal vi behandle forslaget særdeles velvilligt i udvalget.

Dog må jeg lige komme med den bemærkning, at det havde været behageligere for os at tilslutte os et lovforslag, som ikke var et bemyndigelsesforslag. Vi er bange for, at det går som med så mange andre investeringer, at når man kommer i et vist økonomisk dilemma her i landet, så stopper man. Jeg forudser, at 1980'erne ikke bliver så gunstige økonomisk set, at vi just har store penge til rådighed til nyinvesteringer, og derfor er jeg

bange for, at når man når til Store Bælt med dette her, så når man ikke længere. Så ophører ministeren med at tilgodese den bemyndigelse, han fik, og så kommer udsættelsen. Derfor ville jeg ønske, at ministeren ville fremsætte et reelt forslag, så man også kunne se udviklingstakten i hele trafiknettet. Det ville også være til fordel for vores relationer til udlandet.

Trods disse bemærkninger vil vi altså se positivt på forslaget.

Alfred Hansen (DR):

Jeg vil gerne tilslutte mig de ordførere, som har udtrykt betænkelighed ved at stemme for et sådant forslag, som i allerhøjeste grad er en bemyndigelseslov. Under forudsætning af, at vi ikke får ret meget at vide i udvalget, mener jeg, at lovforslaget indeholder en bemyndigelse af hidtil ukendt omfang. Når det er sagt, skal jeg give udtryk for retsforbundets særdeles positive holdning over for forslagens intentioner og hensigt. Jeg må forudse, at vi får et langvarigt udvalgsarbejde, i hvert fald et grundigt udvalgsarbejde med en mængde oplysninger.

Jeg havde nok været mere positivt stemt, hvis ministeren ligesom var beordret til at foretage visse sonderende undersøgelser og fremlægge resultatet her i folketinget, men det må vi så råde bod på i udvalget ved at forsøge at fremskaffe de relevante oplysninger, før vi tager endelig stilling. Der skal jo ikke stemmes ved første behandling, så vi har god tid til at undersøge disse ting. Men intentionerne og hensigten er vi helt enig i.

Det er også nødvendigt at gøre opmærksom på, at ikke bare denne regering, men også tidligere regeringer har kunnet karakteriseres ved ikke at igangsætte langsigtede og samfundsnyttige investeringer. Det har hele tiden været en politik fra i dag til i morgen, og så ser man, hvordan det går. Der har ikke været taget initiativ overhovedet til nogen virkelige og fundamentale investeringer på lang sigt, som også kunne være til gavn for de kommende generationer. Her synes jeg er taget et prisværdigt initiativ, og det vil vi gerne bakke op.

Med hensyn til forbruget af kul og olie og hele energisektoren og prisudviklingen kan man jo intet vide. Man gør nok klogt i at være særdeles skeptisk over for det prisni-